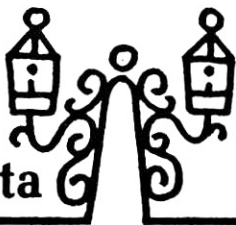

Panu Vastuutonta

□ SATUIN lukemaan uudelleen lähes vuoden takaisen **Valto K. Kärjen** kaupunkireportaasin Liitosta. Perusrakenteeltani tasaisena minä nyt vasta tunsin kiihtyvänä. Kun Oulu jälleen on saanut yhden uuden kirjailijamuistolaatan ja muistolaatoista muutenkin on kirjoitettu enempi ja vähempi, sopinee vielä ja jälleen kerran palata laatta-asioihin.

□ KÄRKI kärjekkäässä jutusaan haastatteli erästä kaupungin tärkeää eli asemansa puolesta merkittävää virkamiestä, jolta kysyi **Teuvo Pakkalan** laatan kohtaloa. Se Sarkkisen talo Kakaravaaralla Koulukadun ja Kauppurienkadun kulmassa, jossa Pakkalan laatta on ollut ainakin neljännesvuosisadan, oli juuri silloin purettu, ja toimittaja halusi tietää, mihin laatta oli talletettu. Virkamies olisi vastannut Kärjelle, että he — kiinteistövirastossa — ovat kyllä korjanneet laatat talteen kaupungin kiinteistöistä, vaikka ei sekään kuuluisi heille. "Mutta yksityisissä rakennuksissa laatasta huolehtiminen kuuluu kai lähinnä talon omistajalle tai sille, joka sen laatan on sinne kiinnittänytkin. . ."

□ SILLÄ LAILLA! Ei tämä tosin mikään yllätys ollut eikä ole, jos vaikka vieläkin vastaus olisi sama. Asiaa läheltä seuranneena noin vuodesta 1948 lähtien olen koko ajan tiennyt, että näistä kirjailijalaatoista ei kaupungin puolella tiedä ku-

kaan mitään muuta kuin että onhan niitä siellä ja täällä. Herra heistä huolen pitäköön. En mainitse ao. virkamiehen nimeä, koska minun käsittääkseni kukaan ei ole delegoinut hänelle tätä huolta.

□ TOLKUTON on kuitenkin väite, että esimerkiksi Franzénin talon tai Kaarlenholvin seinien kiinnitettyistä muistolaatoista olisi vastuussa näiden talojen omistaja. Minun tietääkseni on vielä elossa koko joukko ihmisiä, jotka ovat olleet kaupungin puolesta vastaanottamassa, kun laatan kiinnittänyt yhteisö on luovuttanut laatan Oulun kaupungin hellään hoivaan. Kunhan eivät olisi menneet vakuuttamaan, että kyllä hoidetaan! Virkamiehemme ei väittänyt, ettei asia kuuluisi kaupungille, mutta saattaa olla oikeassa sanoessaan, ettei asia kuulu kiinteistövirastolle. Minähän en voi sitä tietää.

□ JOLLEKIN huolehtiminen kaupungin omaisuudesta kai kuitenkin kuuluu? Vesiperän olen kyllä minäkin vetänyt joka kerta, kun olen yrittänyt saada selville, kuka huolehtii laatoista. En syytä niitä virkamiehiä, jotka jo mainitun virkamiehen tavoin pallottelevat asian toinen toiselleen. Väitän, kunnes toisin todistetaan, että kukaan ei ole vastuussa Oululle lahjoitetuista kirjailija- tai muista muistolaatoista eli vastuuta ja huolenpitoa ei ole delegoitu kenellekään eikä mille-

kään.

□ MAALLIKON mielestä ainoo virasto/osasto, joka voisi valvoa laattojen kohtaloa, on sellainen, joka tietää, milloin jokin talo puretaan — oli se sitten kaupungin tai yksityisen — tai seinään, jossa on muistolaatta, tehdään sellainen rakennemuutos, että laatta ei siihen enää asetu. Kaupungin luovatta kun ei edes uunia voi korjata, sen olen lukenut kaupunginarkiston uumenissa monesta paperista. Teoriaa tietysti tämäkin, mutta mutta. . .

□ TÄLLÄ HETKELLÄ siis vain **Paulaharjun** ja **Mäkelinin** laatat, jos oikein muistan, ovat hoidossa, koska niitä ei omista kaupunki. Omistajat ja vastajat ovat Pohjois-Pohjanmaan Museoyhdistys ja Kansan Tahto -yhtiö. Edellämainittujen lisäksi siis esim. **Koskenniemen**, **Kivijärven** ja **Pakkalan** laatoista ei vastaa kukaan. Onneksi Lääkäritalon rakentajayhtiö kuuluu tallettaneen **Teuvo Pakkalan** laatan. Niin, **Tatu Vaaskiven** laattaa ei lahjoitettukaan kaupungille, vaan sen sai hoitoonsa **As. Oy. Puistola**, joka sen myös on kustannut. □ KYSYN, missä säilytetään **Kaarle Kramsun** ja **Juhani Siljon** laattoja, ja pyydän julkista vastausta tämän lehden palstoilla. Ja sitten jälleen kerran se **V.A. Koskenniemen** laatta! Se siis on ja pysyy kaltereiden takana eli kun Kauppurienkatu 16:n portti on kiinni, laatta näkyy muutaman metrin päähän kaltereiden läpi, ja kun portti on auki, voi pitkänenäinen työntää nenänsä laattaan kaltereiden välistä. On kuulemma teknillisesti täysin mahdollonta vielä a.D.1987 tehdä laatalle mitään. Koko talo kai kaatuisi. Nämä ovat niin pieniä asioita, että ne eivät ketään hetkauta.